

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

28. dubna 2022*

Obsah

Právní rámec	3
Právo WTO	3
Unijní právo	4
Skutečnosti předcházející sporu	5
Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek	6
Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem	7
Ke kasačnímu opravnému prostředku	8
K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 3 základního nařízení	8
Argumentace účastníků řízení	8
– K první části	8
– K druhé části	9
Závěry Soudního dvora	10
K druhému důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 5 základního nařízení	13
Argumentace účastníků řízení	13
Závěry Soudního dvora	14
Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 2 základního nařízení	16

* Jednací jazyk: angličtina

Argumentace účastníků řízení	16
Závěry Soudního dvora	16
K nákladům řízení	23

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Prováděcí nařízení (EU) 2015/1429 – Dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu – Konečné antidumpingové clo – Nařízení (ES) č. 1225/2009 – Článek 2 – Výpočet běžné hodnoty – Výpočet výrobních nákladů – Výrobní ztráty – Odmítnutí odpočtu hodnoty recyklovaného šrotu – Určení běžné hodnoty na základě prodeje obdobných výrobků ke spotřebě na domácím trhu země vývozu – Vyloučení prodeje uskutečněného na domácím trhu země vývozu ze základu pro výpočet sloužící k určení běžné hodnoty v případě, že se týká výrobků určených k vývozu“

Ve věci C-79/20 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 14. února 2020,

Yieh United Steel Corp., se sídlem v Kaohsiung City (Tchaj-wan), zastoupená D. Luffem, avocat,
žalobkyně,

další účastníci řízení:

Evropská komise, původně zastoupená J.-F. Brakelandem a M. Françou, jakož i A. Demeneix, dále J.-F. Brakelandem a G. Luengem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL, se sídlem v Lucemburku (Lucembursko), zastoupená J. Killickem a G. Forwoodem, avocats, jakož i G. Papaconstantinem, dikigoros,

vedlejší účastník v prvním stupni,

SODNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení A. Prechal (zpravodajka), předsedkyně senátu, J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl a M. L. Arastey Sahún, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 11. listopadu 2021,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Yieh United Steel Corp. (dále jen „Yieh“) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 3. prosince 2019, Yieh United Steel v. Komise (T-607/15, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2019:831), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/1429 ze dne 26. srpna 2015 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. 2015, L 224, s. 10, dále jen „sporné nařízení“).

Právní rámec

Právo WTO

- 2 Rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42.), schválila Rada Evropské unie Dohodu o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), jež byla podepsána v Marrákeši dne 15. dubna 1994, jakož i dohody uvedené v přílohách 1 až 3 této dohody, mezi nimiž se nachází i Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103; Zvl. vyd. 19/04, s. 42., dále jen „antidumpingová dohoda“).
- 3 Článek 2 antidumpingové dohody, nadepsaný „Zjišťování újmy“, stanoví:

„2.1 Pro účely této Dohody může být výrobek považován za dumpingový, tj. uvedený na trh jiné země za cenu nižší, než je běžná hodnota, jestliže vývozní cena výrobku, vyváženého z jedné země do druhé, je nižší, než je při běžném obchodu srovnatelná cena obdobného výrobku, určeného pro spotřebu ve vývozní zemi.

2.2 Jestliže nejsou žádné prodeje obdobného výrobku při běžném obchodu na domácím trhu vývozní země nebo když pro zvláštní situaci na trhu nebo nízký objem prodejů na domácím trhu vývozní země [...] takové prodeje nedovolují řádné srovnání, dumpingové rozpětí bude určeno srovnáním se srovnatelnou cenou obdobného výrobku, vyváženého do některé třetí země za předpokladu, že tato cena je reprezentativní, nebo srovnáním s výrobními náklady v zemi původu, zvýšenými o rozumnou částku, představující administrativní, prodejní a všeobecné náklady a zisk.“

2.2.1 Prodeje obdobného výrobku na domácím trhu vývozní země nebo prodeje do třetí země za cenu pod výrobními (pevnými a variabilními) náklady za jednotku, zvýšenou o administrativní, prodejní a všeobecné náklady, mohou být pokládány za takové, které nejsou běžným obchodem z důvodu jejich ceny a nemusí být brány na zřetel při zjišťování běžné hodnoty pouze, pokud úřady [...] zjistí, že takové prodeje byly učiněny během delšího časového období [...] v podstatném množství [...] a za ceny, které nezajišťují pokrytí všech nákladů během přiměřeného časového období. Jestliže ceny, které jsou nižší než náklady za jednotku v době prodeje, jsou vyšší než vážený průměr nákladů za jednotku v období šetření, budou tyto ceny považovány za takové, které zabezpečují pokrytí nákladů během rozumného časového období.

2.2.1.1 Pro účely odstavce 2 budou náklady obvykle počítány na základě údajů, které vlastní dovozce nebo výrobce, účastníci se šetření s tím, že takové údaje jsou v souladu s všeobecně přijatými účetními zásadami vývozní země a přiměřeně odrážejí náklady, spojené s výrobou a prodejem výrobku, o který se jedná. [...]

[...]"

Unijní právo

4 Ke dni přijetí sporného nařízení se ustanovení upravující přijímání antidumpingových opatření Evropskou unií nacházela v nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51; Zvl. vyd. 19/04, s. 42.) a oprava (Úř. věst. 2010, L 7) ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 765/2012 ze dne 13. června 2012 (Úř. věst. 2012, L 237, s. 1), dále jen „základní nařízení“).

5 Článek 1 základního nařízení, nadepsaný „Zásady“, v odstavcích 1 a 2 stanovil:

„1. Antidumpingové clo může být uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu v Unii působí újmu.

2. Výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Unie nižší, než je v běžném obchodním styku srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu v zemi vývozu.“

6 Článek 2 uvedeného nařízení, nadepsaný „Zjištění dumpingu“, stanovil:

„A. Běžná hodnota

1. Běžná hodnota se obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplacené nebo mají být zaplacené nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku.

[...]

2. K určení běžné hodnoty by měl být obvykle použit prodej obdobných výrobků ke spotřebě na domácím trhu, pokud jeho objem činí nejméně 5 % objemu prodeje daného výrobku ve Společenství. [...]

3. Pokud obdobné výrobky v běžném obchodním styku nejsou prodávány vůbec nebo jen v neuspokojivém množství nebo tento prodej neumožňuje z důvodu zvláštní situace na trhu přiměřené srovnání, určí se běžná hodnota obdobného výrobku na základě výrobních nákladů v zemi původu s připočtením přiměřené částky pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk, nebo na základě cen platných při vývozu do vhodné třetí země v běžném obchodním styku, pokud jsou tyto ceny reprezentativní.

Za zvláštní situaci na trhu daného výrobku ve smyslu prvního pododstavce lze mimo jiné považovat případy, kdy jsou ceny uměle nízké, kdy existuje významný směnný obchod nebo kdy existují netržní zpracovatelské dohody.

4. Prodej obdobných výrobků na domácím trhu země vývozu nebo prodej na vývoz do třetí země za ceny, které se pohybují pod (pevnými a proměnnými) náklady na jednotku s připočtením prodejních, správních a režijních nákladů, může být z cenových důvodů považován za neuskutečněný v běžném obchodním styku a nezohledňován při určování běžné hodnoty, pouze pokud se zjistí, že se tento prodej uskutečňuje během delšího období ve významných objemech a za ceny, které neumožňují během přiměřené doby pokrýt veškeré náklady.

[...]

5. Náklady se obvykle vypočtou na základě záznamů vedených stranou, která je předmětem šetření, pokud tyto záznamy odpovídají obecně uznávaným zásadám účetnictví dané země a pokud je prokázáno, že tyto záznamy přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem daného výrobku.

Pokud náklady spojené s výrobou a prodejem šetřeného výrobku nejsou přiměřeně odráženy v záznamech dané strany, upraví se nebo se stanoví na základě nákladů jiných výrobců nebo vývozců v téže zemi, nebo pokud takové informace nejsou k dispozici nebo je nelze použít, na jakémkoli jiném přijatelném základě včetně informací z jiných reprezentativních trhů.

Doklady předložené pro řádné rozdělení nákladů se zohlední, pokud se prokáže, že se toto rozdělení nákladů provádí tradičním způsobem. Při nedostatku vhodnější metody se upřednostní rozdělení nákladů na základě obratu. Jestliže se toto neuskutečnilo už při rozdělování nákladů podle tohoto pododstavce, provedou se přiměřené opravy pro neopakující se nákladové činitele, které se zanesou ve prospěch budoucí a/nebo současné výroby.

[...]“

7 Článek 6 základního nařízení, nadepsaný „Šetření“, v odstavci 8 stanovil:

„S výjimkou okolností uvedených v článku 18 se co nejdůkladněji ověřuje správnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se opírají závěry.“

8 Článek 10 tohoto nařízení, nadepsaný „Zpětná působnost“, v odstavci 4 stanovil:

„Konečné antidumpingové clo může být uloženo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření, avšak nikoli před zahájením šetření, pokud byl dovoz celně evidován podle čl. 14 odst. 5, [Evropská] komise poskytla dotčeným dovozcům příležitost vyjádřit své stanovisko a

a) u daného výrobku již dříve po delší období existoval dumping nebo dovozce o dumpingu věděl nebo měl vědět, pokud jde o rozsah dumpingu a předpokládanou nebo skutečnou újmu; [...]

[...]“

Skutečnosti předcházející sporu

9 V bodech 1 až 11 napadeného rozsudku jsou skutečnosti předcházející sporu vylíčeny takto:

„1 [...] [Yieh] je společnost se sídlem na Tchaj-wanu, která se zabývá zejména výrobou a distribucí plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli (dále jen „dotyčný výrobek“).

2 Za účelem výroby dotyčného výrobku používá [Yieh] jako surovinu za tepla válcovaných svitků, které jsou vyráběny buď přímo jí, nebo nakupovány od společnosti Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd [...], společnosti ve spojení, která vyrábí svitky válcované za tepla, sídlící v Číně. [Společnost] [Yieh] dotyčný výrobek prodává zákazníkům z [...] Unie a zákazníkům na svém vnitřním trhu, mezi něž patří výrobci a nezávislí následní distributoři dotčeného výrobku a její následný výrobce ve spojení, společnost Yieh Mau.

3 Na základě stížnosti podané dne [...] ze strany Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL (dále jen „Eurofer“), zveřejnila [...] Komise dne 26. června 2014 oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu [dotyčného produktu] pocházející[ho] z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu [...] v souladu se [základním] nařízením.

[...]

6 Dne 24. března 2015 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2015/501 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. Věst. 2015, L 79, s. 23., dále jen „prozatímní nařízení“). Prozatímní nařízení uložilo prozatímní antidumpingové clo ve výši 10,9 % na dotyčný výrobek [vyráběný] [společností Yieh].

7 Dopisem ze dne 25. března 2015 zaslala Komise [společnosti Yieh] prozatímní zjištění uvádějící úvahy a podstatné skutečnosti, na jejichž základě bylo rozhodnuto o uložení prozatímního antidumpingového cla (dále jen „prozatímní zjištění“).

8 V prozatímních zjištěních se Komise mimo jiné zabývala otázkou svého odmítnutí odpočítat hodnotu recyklovaného šrotu z výrobních nákladů dotyčného výrobku a otázkou svého odmítnutí zohlednit pro účely stanovení běžné hodnoty určitý prodej [společnosti Yieh] v zemi vývozu.

9 Dne 20. dubna 2015 předložila [Yieh] stanovisko k prozatímním zjištěním.

10 Dne 23. června 2015 zaslala Komise [společnosti Yieh] konečná zjištění. Dne 3. července 2015 předložila [Yieh] své připomínky k těmto zjištěním.

11 Dne 26. srpna 2015 přijala Komise [sporné] nařízení, které změnilo prozatímní nařízení a uložilo antidumpingové clo ve výši 6,8 % na dovoz dotyčného výrobku vyráběného mimo jiné [společností Yieh] do Unie.“

10 Sporné nařízení již není v platnosti od 16. září 2021.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

11 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 27. října 2015 podala Yieh žalobu znějící na zrušení sporného nařízení.

12 Na podporu své žaloby se Yieh dovolávala dvou žalobních důvodů vycházejících z porušení čl. 2 odst. 3 a odst. 5 základního nařízení, jakož i ze zneužití pravomoci a z porušení čl. 2 odst. 1 a 2 tohoto nařízení.

- 13 Svým prvním žalobním důvodem, vycházejícím z porušení čl. 2 odst. 3 a 5 základního nařízení a zneužití pravomoci, Yieh uplatnila, že se Komise tím, že zamítla její žádost o odpočet hodnoty recyklovaného šrotu z výrobních nákladů dotyčného výrobku, dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu.
- 14 V rámci tohoto žalobního důvodu Yieh vytýkala Komisi, že porušila čl. 2 odst. 5 základního nařízení tím, že odmítla zohlednit její účetní záznamy a metodu rozdělení nákladů, kterou uplatnila na ztráty ze svitků válcovaných za tepla, které byly zjištěny během výroby dotyčného výrobku.
- 15 Zadruhé v důsledku tohoto protiprávního jednání dospěla Komise podle názoru Yieh ke zjevně nesprávnému závěru, že Yieh plně nezačlenila výrobní ztrátu ze svitků válcovaných za tepla do výrobních nákladů dotyčného výrobku, takže je rovněž nesprávné, že Komise v důsledku toho odmítla odpočet hodnoty recyklovaného šrotu z výrobních nákladů dotyčného výrobku, což uměle navýšilo běžnou hodnotu v rozporu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení.
- 16 Konečně toto odmítnutí Komise odečíst hodnotu recyklovaného šrotu představuje podle společnosti Yieh zneužití pravomoci.
- 17 Svým druhým žalobním důvodem, vycházejícím z porušení čl. 2 odst. 1 a 2 základního nařízení, Yieh uplatnila, že Komise zaprvé porušila čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení tím, že bez náležitého odůvodnění odmítla zohlednit pro účely určení běžné hodnoty prodej dotyčného výrobku jejímu nezávislému zákazníkovi na Tchaj-wanu uskutečněný v běžném obchodním styku, a zadruhé porušila čl. 2 odst. 2 uvedeného nařízení tím, že odmítla dotčený prodej pouze z důvodu, že tento zákazník dotyčný výrobek po tomto prodeji vyvezl, ačkoli Komise neprokázala, že Yieh měla úmysl neurčit tento výrobek k domácí spotřebě.
- 18 Usnesením ze dne 20. července 2016 předseda prvního senátu Tribunálu povolil vedlejší účastenství Eurofer na podporu návrhových žádání Komise.
- 19 Napadeným rozsudkem Tribunál oba žalobní důvody uplatněné společností Yieh, a tudíž i žalobu v plném rozsahu zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

- 20 Navrhovatelka ve svém kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - napadený rozsudek zrušil;
 - vyhověl žalobě v prvním stupni a zrušil tak sporné nařízení v rozsahu, v němž se jí týká, a
 - uložil Komisi a vedlejšímu účastníku řízení náhradu nákladů řízení vynaložených v řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.
- 21 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - kasační opravný prostředek zamítl a
 - uložil společnosti Yieh náhradu nákladů řízení.

- 22 Eurofer navrhuje, aby Soudní dvůr:
- kasační opravný prostředek zamítl;
 - podpůrně, zamítl žalobu podanou v prvním stupni;
 - ještě podpůrněji, vrátil věci Tribunálu a
 - uložil společnosti Yieh náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených vedlejším účastníkem řízení, včetně nákladů řízení v prvním stupni.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 23 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje Yieh tři důvody, z nichž první vychází z porušení čl. 2 odst. 3 základního nařízení v rozsahu, v němž Tribunál nesprávně vyloučil použití tohoto ustanovení, druhý z porušení čl. 2 odst. 5 tohoto nařízení tím, že Tribunál řádně neprovedl zvážení potřeb inspekce Komise v rámci jejího šetření a zájmů společnosti Yieh, a třetí důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 2 uvedeného nařízení, když Tribunál rozhodl, že Komise může z výpočtu běžné hodnoty vyloučit prodej uskutečněný na domácím trhu země vývozu (dále jen „domácí prodej“), aniž musí prokázat konkrétní záměr nebo vědomost prodávajícího, pokud jde o konečný vývoz dotyčného výrobku.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 3 základního nařízení

Argumentace účastníků řízení

- 24 První důvod kasačního opravného prostředku, který se týká bodů 60 a 61 napadeného rozsudku, se dělí na dvě části.
- *K první části*
- 25 První částí prvního důvodu kasačního opravného prostředku Yieh vytýká Tribunálu, že se dopustil zjevně nesprávného posouzení při interpretaci jejího argumentu založeného na čl. 2 odst. 3 základního nařízení, což jej vedlo k tomu, že nesprávně vyloučil použití tohoto ustanovení.
- 26 Bod 60 napadeného rozsudku je tak stížen zjevně nesprávným posouzením, neboť Tribunál v něm vyžadoval, že před uplatněním porušení čl. 2 odst. 3 uvedeného nařízení musí být prokázáno porušení čl. 2 odst. 4 základního nařízení.
- 27 Podle společnosti Yieh totiž čl. 2 odst. 4 základního nařízení není v projednávané věci relevantní.
- 28 Tribunál měl kromě toho v témže bodě 60 napadeného rozsudku nesprávně za to, že nezisková povaha dotyčných prodejů byla jediným důvodem, který vedl Komisi ke stanovení běžné hodnoty.

- 29 Zejména z bodu 74 odůvodnění prozatímního nařízení přitom vyplývá, že běžná hodnota byla vypočtena pro typy výrobků, u nichž nebyl zjištěn dostatečný nebo žádný prodej nebo či dokonce žádný prodej v běžném obchodním styku, a že Komise nepoužila zjištěnou běžnou hodnotu pro typy výrobků, u nichž byly zjištěny neziskové prodeje, ale spíše váženou průměrnou prodejní cenu.
- 30 Společnost Yieh kromě toho zpochybňuje tvrzení uvedené v bodě 61 napadeného rozsudku, podle kterého „[Yieh] nezpochybňuje v rámci projednávané žaloby metodu použitou Komisí pro stanovení běžné hodnoty, jak je uvedena v čl. 2 odst. 3 základního nařízení“.
- 31 Společnost Yieh totiž tvrdí, že v bodě 44 své žaloby před Tribunálem výslovně zpochybnila metodu výpočtu běžné hodnoty použitou Komisí v rozsahu, v němž Komise odmítla vyhovět její žádosti o odpočet hodnoty recyklovaného šrotu z výrobních nákladů dotyčného výrobku na základě čl. 2 odst. 3 základního nařízení.
- 32 Komise tvrdí, že vzhledem k neexistenci dostatečných důkazů neměla jinou možnost než odmítnout odpočet hodnoty recyklovaného šrotu z výrobních nákladů dotyčného výrobku, jelikož nemohla na základě ověření uložených čl. 6 odst. 8 základního nařízení spolehlivě prokázat, zda vykázaná ztráta zahrnovala uplatňované hmotné náklady, ani výši odpočtu hodnoty recyklovaného šrotu.
- 33 Kromě toho Komise zpochybňuje výklad, který Yieh provedla v bodech 60 a 61 napadeného rozsudku.
- 34 Eurofer namítá nepřípustnost první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku z důvodu, jak Tribunál správně konstatoval v bodě 61 napadeného rozsudku, že argument společnosti Yieh založený na nesprávném zjištění běžné hodnoty nebyl předložen v prvním stupni.
- 35 Mimoto zdůrazňuje, že Yieh nepředložila argumenty, které by prokazovaly zjevně nesprávné posouzení Tribunálu při přezkumu podstaty tohoto argumentu. Připomíná tak, že odmítnutí Komise odečíst hodnotu recyklovaného šrotu od výrobních nákladů dotyčného výrobku pro účely výpočtu zjištěné běžné hodnoty je odůvodněno rizikem dvojího odpočtu a umělého snížení nákladů.

– *K druhé části*

- 36 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku Yieh tvrdí, že Tribunál měl nesprávně za to, že čl. 2 odst. 3 základního nařízení nemá autonomní povahu. V bodě 60 napadeného rozsudku tak Tribunál podmínil konstatování porušení tohoto ustanovení předchozími zjištěními učiněnými na základě čl. 2 odst. 4 nebo čl. 2 odst. 5 tohoto nařízení.
- 37 Takové popření autonomní povahy čl. 2 odst. 3 základního nařízení by přitom bylo nejen v rozporu s rozhodovací praxí WTO týkající se příslušného ustanovení čl. 2 odst. 2 antidumpingové dohody, ale navíc by společnosti Yieh neumožnilo zpochybnit pouze metodu výpočtu, kterou Komise použila ke stanovení zjištěné běžné hodnoty.
- 38 Kromě toho rozsah přezkumu provedeného Komisí, který se týkal otázky odpočtu hodnoty recyklovaného šrotu od výrobních nákladů dotyčného výrobku, by se podle Yieh měl lišit podle toho, zda se tento přezkum provádí v rámci čl. 2 odst. 3 základního nařízení, nebo v rámci čl. 2 odst. 4 uvedeného nařízení. Toto posledně uvedené ustanovení není v projednávaném případě

relevantní z důvodu rentabilní povahy domácího prodeje. Úkol, který přísluší Komisi v rámci čl. 2 odst. 3 základního nařízení, tedy nemůže být totožný s úkolem, který se pojí k čl. 2 odst. 4 uvedeného nařízení a který proponuje Tribunál v bodech 78 až 80 napadeného rozsudku.

- 39 Komise a Eurofer zpochybňují výklad bodu 60 napadeného rozsudku, který provedla Yieh. Tribunál nerozhodl, že čl. 2 odst. 3 základního nařízení není samostatným ustanovením, ale spíše že stanovení běžné hodnoty bylo důsledkem toho, že Komise použila čl. 2 odst. 4 základního nařízení.

Závěry Soudního dvora

- 40 Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku, který se týká bodů 60 a 61 napadeného rozsudku a který je rozdělen na dvě části, které se z velké části překrývají, a kterými je tedy možné se zabývat společně, Yieh vytýká Tribunálu, že porušil čl. 2 odst. 3 základního nařízení.
- 41 V tomto ohledu je třeba konstatovat, jak rovněž tvrdí Komise, že jednotlivé výtky namířené společností Yieh v rámci jejího prvního důvodu kasačního opravného prostředku proti bodům 60 a 61 napadeného rozsudku jsou ve velké míře založeny na nesprávném výkladu těchto bodů. Vzhledem k tomu, že Tribunál v uvedených bodech v odpovědi na konkrétní argumentaci rozvinutou společností Yieh správně vyjádřil vzájemný vztah mezi ustanoveními čl. 2 odst. 3 a ustanoveními čl. 2 odst. 4 a 5 základního nařízení, je třeba mít za to, že uvedené body nejsou stíženy nesprávným právním posouzením.
- 42 Na rozdíl od toho, co tvrdí Yieh v rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, nelze z bodů 60 a 61 napadeného rozsudku vyvodit, že Tribunál v nich „odmítl použití“ čl. 2 odst. 3 základního nařízení.
- 43 Kromě toho na rozdíl od toho, co tvrdí Yieh v rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, nelze z těchto bodů 60 a 61 vyvodit ani to, že Tribunál měl za to, že čl. 2 odst. 3 základního nařízení nemá „autonomní povahu“, když podmínil konstatování porušení tohoto ustanovení předchozím zjištěním učiněným na základě čl. 2 odst. 4 nebo čl. 2 odst. 5 uvedeného nařízení, které by umožnilo dospět k závěru, že došlo k porušení posledně uvedených ustanovení, což by podle společnosti Yieh neumožnilo zpochybnit samotnou metodu výpočtu, kterou Komise použila pro stanovení zjištěné běžné hodnoty, ačkoli takovou výtku vnesla před Tribunálem.
- 44 V tomto ohledu je třeba, aby body 60 a 61 napadeného rozsudku byly zasazeny do kontextu, v němž Tribunál zkoumal první žalobní důvod, a to v podstatě, jak vyplývá z bodů 29, 48, 49 a 56 napadeného rozsudku, s ohledem na argumentaci společnosti Yieh, podle které odmítnutí Komise odečíst hodnotu recyklovaného šrotu od výrobních nákladů dotyčného výrobku v rozporu s čl. 2 odst. 5 uvedeného nařízení vedlo k „umělému navýšení“ běžné hodnoty v rozporu s čl. 2 odst. 3 uvedeného nařízení, což vedlo ke zvýšení podílu typů výrobků, u nichž byla běžná hodnota vytvořena na základě prodeje, který se uskutečnil za ceny nižší, než jsou výrobní náklady.
- 45 V bodech 52 až 55 napadeného rozsudku přitom Tribunál správně odkazuje na judikaturu vycházející z rozsudku ze dne 1. října 2014, Rada v. Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), která se týká vzájemného vztahu mezi zejména ustanoveními čl. 2 odst. 3 základního nařízení a ustanoveními čl. 2 odst. 4 téhož nařízení.
- 46 Pokud jde o takový případ, jako je projednávaný případ, tento vztah se projevuje následovně.

- 47 Pokud Komise v průběhu svého šetření konstatuje, že některý domácí prodej není ziskový, jelikož byl uskutečněn za ceny nižší, než jsou „výrobní náklady“, tj. jednotkové výrobní náklady (fixní a variabilní), zvýšené o prodejní, správní a další režijní náklady po delší dobu, v podstatném množství a za ceny, které neumožňují pokrýt veškeré náklady v přiměřené lhůtě, přičemž tento prodej se považuje za uskutečněný v „běžném obchodním styku“, a musí být tedy vyloučen ze základu pro výpočet běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 4 základního nařízení. V tomto případě se použil čl. 2 odst. 3 tohoto nařízení, který stanovil, že pro dotčené typy výrobků se tzv. „zjištěná“ běžná hodnota vypočte na základě uvedených výrobních nákladů navýšených o přiměřený zisk.
- 48 V této souvislosti Tribunál v bodě 60 napadeného rozsudku konstatuje, že použití Komisí vytvořené běžné hodnoty na určitý domácí prodej nepramení ze zjištění „zvláštní situace na trhu“ týkající se skutečnosti, že ceny jsou „uměle nízké“ ve smyslu čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Toto konstatování převážně skutkové povahy Yieh ve fázi kasačního opravného prostředku nezpochybňuje.
- 49 Je třeba uvést, že v témže bodě 60, pokud jde konkrétně o vzájemný vztah připomenutý v bodě 47 tohoto rozsudku, Tribunál správně tvrdí, že použití početně zjištěné běžné hodnoty „je přímým důsledkem“ zjištění Komise, že některý domácí prodej byl uskutečněn za ceny nižší, než jsou výrobní náklady ve smyslu čl. 2 odst. 4 prvního pododstavce základního nařízení, „v návaznosti na to, že Komise zamítla žádost žalobkyně o odpočet šrotu“.
- 50 Jak potvrzuje bod 56 napadeného rozsudku, Tribunál v bodě 60 tohoto rozsudku formuloval skutkové zjištění, a sice že v projednávaném případě použití zjištěné běžné hodnoty Komisí pro „menší část“ domácího prodeje v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení, vyplývá přímo ze skutečnosti, že poté, co Komise zamítla žádost o odpočet hodnoty recyklovaného šrotu z výrobních nákladů na dotčený výrobek, který společnost Yieh podala, považoval se tento domácí prodej za uskutečněný za ceny nižší, než jsou výrobní náklady ve smyslu čl. 2 odst. 4 uvedeného nařízení, ačkoli by byl ziskový a nebyl by tak vyloučen podle posledně uvedeného ustanovení, pokud by Komise vyhověla žádosti o odpočet a snížila v důsledku toho uvedené výrobní náklady v projednávaném případě o požadované částky, a tedy o běžnou hodnotu.
- 51 Toto skutkové zjištění nemůže být v rozsahu, v němž se týká pouze „určitých obchodních operací deklarovaných společnostmi [Yieh]“, na rozdíl od toho, co tvrdí, vykládáno v tom smyslu, že běžná hodnota byla stanovena pouze v případě prodeje, který není ziskový. Mezi bodem 60 napadeného rozsudku a bodem 74 odůvodnění prozatímního nařízení, který uvádí, že zjištěná hodnota byla rovněž použita v případě nedostatečného domácího prodeje ve smyslu čl. 2 odst. 2 základního nařízení, tedy neexistuje žádný rozpor.
- 52 I když Yieh svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku zpochybňuje totéž skutkové zjištění, je třeba úvodem připomenout, že v souladu s čl. 256 odst. 1 SFEU a čl. 58 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora Evropské unie je kasační opravný prostředek omezen na právní otázky. Jedině Tribunál je příslušný zaprvé zjistit skutkový stav, kromě případu, kdy věcná nesprávnost jeho zjištění vyplývá z písemností ve spise, které mu byly předloženy, a zadruhé tento skutkový stav a důkazy posoudit. Posouzení těchto skutkových okolností a důkazů tedy nepředstavuje, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení, právní otázku, která podléhá jako taková přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. září 2018, Philips a Philips France v. Komise, C-98/17 P, nezveřejněný, EU:C:2018:774, bod 40, jakož i ze dne 11. listopadu 2021, Autostrada Wielkopolska v. Komise a Polsko, C-933/19 P, EU:C:2021:905, body 92 a 93, jakož i citovaná judikatura).

- 53 Pokud navrhovatel tvrdí, že došlo zkreslení důkazů Tribunálem, musí podle článku 256 SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora přesně uvést skutečnosti, které Tribunál zkreslil, a prokázat pochybení v analýze, která podle něj vedla Tribunál k tomuto zkreslení. Podle ustálené judikatury musí navíc zkreslení zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné znovu posuzovat skutkový stav a důkazy (rozsudek ze dne 11. listopadu 2021, *Autostrada Wielkopolska v. Komise a Polsko*, C-933/19 P, EU:C:2021:905, bod 94, jakož i citovaná judikatura).
- 54 Soudní dvůr z toho vyvodil, že není příslušný ke zjišťování skutkového stavu ani v zásadě k přezkoumávání důkazů, které Tribunál přijal na podporu tohoto skutkového stavu. Pokud tyto důkazy byly získány řádně a byly dodrženy obecné právní zásady a procesní pravidla použitelná v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů, přísluší pouze Tribunálu posoudit hodnotu, kterou je třeba přiznat jednotlivým důkazům, které mu byly předloženy. Takové posouzení tudíž nepředstavuje, s výhradou případu zkreslení těchto důkazů, právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora (rozsudek ze dne 2. června 2016, *Photo USA Electronic Graphic v. Rada*, C-31/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:390, bod 51 a citovaná judikatura).
- 55 Zadruhé je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření mají unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských a politických situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomoc (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, *Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 35 a citovaná judikatura).
- 56 Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že soudní přezkum této široké posuzovací pravomoci se musí omezit na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, neexistence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, *Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 36 a citovaná judikatura).
- 57 Jak uvedl Tribunál v bodě 68 napadeného rozsudku, tento omezený soudní přezkum se vztahuje zejména na volbu mezi různými metodami výpočtu dumpingového rozpětí a na posouzení běžné hodnoty výrobku.
- 58 Soudní dvůr rovněž opakovaně rozhodl, že hodnocení důkazů, na nichž unijní orgány zakládají svá zjištění, ze strany Tribunálu nepředstavuje nové posouzení skutkového stavu nahrazující posouzení těchto orgánů. Toto hodnocení nezasahuje do široké posuzovací pravomoci uvedených orgánů v oblasti obchodní politiky, ale omezuje se na určení toho, zda tyto důkazy mohou podepřít závěry vyvozené zmíněnými orgány. Tribunálu tedy přísluší nejen ověřit věcnou správnost předložených důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být zohledněny při posuzování komplexní situace, a zda o ně lze opřít závěry, které jsou z nich vyvozovány (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, *Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 37 a citovaná judikatura).
- 59 S ohledem na tuto judikaturu by skutkové zjištění provedené Tribunálem v bodě 60 napadeného rozsudku mohlo být zpochybněno pouze tehdy, pokud by bylo prokázáno, že jeho věcná nesprávnost vyplývá z písemností ve spise, které byly Tribunálu předloženy. V projednávaném případě přitom Yieh neprokázala, že tomu tak je.

- 60 Společnost Yieh mimoto netvrdí ani neprokazuje, že Tribunál zkreslil skutkový stav při jeho posouzení.
- 61 Neprokazuje ani to, že by bylo možné Tribunálu vytýkat, že nekonstatoval, že se Komise na základě judikatury připomenuté v bodě 56 tohoto rozsudku dopustila zjevně nesprávného posouzení tohoto skutkového stavu.
- 62 Kromě toho z bodu 74 odůvodnění prozatímního nařízení nevyplývá, jak tvrdí Yieh, že Komise nepoužila početně zjištěnou běžnou hodnotu pro typy výrobků, u nichž byl konstatován neziskový prodej, ale spíše váženou průměrnou prodejní cenu. Tento bod odůvodnění totiž pouze uvádí, že vypočítaná běžná hodnota byla rovněž použita s ohledem na to, že „v běžném obchodním styku nebyl zjištěn žádný prodej“.
- 63 Konečně na rozdíl od toho, co tvrdí Yieh, Tribunál v bodě 61 napadeného rozsudku skutečně posoudil její argument vycházející z porušení čl. 2 odst. 3 základního nařízení.
- 64 Tribunál totiž v tomto bodě z vyloučení některých domácích prodejí z určení běžné hodnoty ve sporném nařízení z důvodu zjištění, že nejsou ziskové podle čl. 2 odst. 4 základního nařízení, vyvodil, že „porušení čl. 2 odst. 3 [tohoto nařízení] proto tím, že vyjmenovává různé situace určující povinnost pro orgán pověřený šetřením určit běžnou hodnotu dotyčného výrobku vyvážejícího výrobce, nemůže být v žádném případě prokázáno za účelem zrušení napadeného nařízení bez ohledu na zjištění porušení čl. 2 odst. 4 téhož nařízení.“ Dodal, že „[Yieh] v rámci [projednávané žaloby v prvním stupni] nezpochybňuje metodu Komise pro stanovení běžné hodnoty, která je uvedena v čl. 2 odst. 3 základního nařízení“.
- 65 I když Tribunál v bodě 61 napadeného rozsudku neuvedl závěru, že je třeba zamítnout námitku vycházející z porušení čl. 2 odst. 3 základního nařízení, je toto zamítnutí jasně uvedeno v bodě 111 tohoto rozsudku poté, co Tribunál v bodech 62 až 110 téhož rozsudku provedl vyčerpávající přezkum a zamítl výtku vycházející z porušení čl. 2 odst. 5 tohoto nařízení.
- 66 S ohledem na předcházející úvahy je třeba první důvod kasačního opravného prostředku zamítnout.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 5 základního nařízení

Argumentace účastníků řízení

- 67 Svým druhým důvodem kasačního opravného prostředku Yieh tvrdí, že Tribunál náležitě nevážil její zájmy a potřeby inspekce Komise v rámci jejího šetření, což představuje porušení čl. 2 odst. 5 základního nařízení.
- 68 Tribunál však sám v souladu s přílohou II antidumpingové dohody a s ní související rozhodovací praxí uznal nezbytnost takové rovnováhy mezi potřebami inspekce Komise a právy společnosti Yieh vyplývajícími z čl. 2 odst. 5 základního nařízení.

- 69 V projednávaném případě se podle společnosti Yieh Tribunál přiklonil k potřebám inspekce Komise, když dospěl k závěru, že z důvodu významu otázky ziskovosti domácího prodeje v rámci antidumpingového šetření byla Komise oprávněna získat velmi přesné informace o nákladech společnosti Yieh a že mohla právem vyloučit metodu účtování nákladů, kterou Yieh použila pro účely zaúčtování ztráty při výrobě šrotu.
- 70 Kromě toho Tribunál tím, že v bodě 94 napadeného rozsudku odmítl argument, podle něhož shromažďování přesných údajů o objemech svitků válcovaných za tepla způsobilo nepřiměřenou pracovní zátěž pro společnost Yieh, neprovedl věcné posouzení této pracovní zátěže a neporovnal ji s potřebami šetření.
- 71 Komise a Eurofer zpochybňují přípustnost některých argumentů, které předložila Yieh v rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku a tvrdí, že tento důvod kasačního opravného prostředku je v každém případě neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 72 Druhým důvodem kasačního opravného prostředku Yieh kritizuje přezkum, který Tribunál provedl v bodech 69 až 111 napadeného rozsudku, jejího žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 2 odst. 5 základního nařízení a směřujícího proti odmítnutí Komise vyhovět její žádosti odpočítat určitou hodnotu recyklovaného šrotu od výrobních nákladů dotyčného výrobku.
- 73 Společnost Yieh v tomto ohledu Tribunálu vytýká, že náležitě nezvážil její zájmy a potřeby inspekce Komise v rámci jejího šetření, což představuje porušení uvedeného ustanovení.
- 74 Společnost Yieh dále tvrdí, že když Tribunál v bodě 94 napadeného rozsudku odmítl její argument, podle něhož shromažďování údajů o přesném objemu svitků válcovaných za tepla koupených pro konkrétní výrobu dotyčného výrobku pro ni znamenalo nepřiměřenou pracovní zátěž, neprovedl věcné posouzení této pracovní zátěže a neporovnal ji s potřebami šetření.
- 75 V tomto ohledu je třeba nejprve konstatovat, že tento druhý důvod kasačního opravného prostředku se s výjimkou bodu 94 napadeného rozsudku netýká žádného konkrétního bodu uvedeného rozsudku.
- 76 Podle ustálené judikatury Soudního dvora z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení se navrhopatel domáhá, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen. V tomto ohledu je v článku 169 odst. 2 tohoto jednacího řádu zejména požadováno, aby uplatňované právní důvody a argumenty přesně označovaly napadané body odůvodnění rozhodnutí Tribunálu (rozsudek ze dne 28. února 2018, *mobile.de v. EUIPO*, C-418/16 P, EU:C:2018:128, bod 35 a citovaná judikatura)
- 77 Dodržení posledně uvedeného požadavku je v projednávaném případě o to důležitější, že dotčený důvod se potenciálně týká široké škály posouzení především skutkové povahy, která byla provedena s ohledem na ustanovení čl. 2 odst. 5 základního nařízení a uvedena v bodech 69 až 111 napadeného rozsudku v rámci podrobného odůvodnění.
- 78 Z toho vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný v rozsahu, v němž se netýká žádného jiného bodu napadeného rozsudku než bodu 94.

- 79 Dále, v rozsahu, v němž se týká tohoto bodu 94, ze samotného znění tohoto bodu vyplývá, že Tribunál v něm posoudil a poté odmítl argument předložený společností Yieh v odpovědi na písemnou otázku Tribunálu, jakož i na jednání, podle něhož zaprvé vyhledávání informací o přesném objemu svitků válcovaných za tepla nakoupených za účelem výroby konkrétně dotčeného výrobku znamenalo nepřiměřenou pracovní zátěž, a zadruhé, že pokud Komise na těchto informacích netrvala, mohla se oprávněně domnívat, že nejsou nutné.
- 80 V tomto ohledu Tribunál v uvedeném bodě 94 konstatoval, že Komise v žádném okamžiku nevyjádřila jakýkoli úmysl upustit od získání uvedené informace a že navrhovatelka neprojevila náležitou pečlivost se uvedeného orgánu dotázat, zda došlo k předpokládanému upuštění od požadavku informací. V témže bodě 94 rovněž dodal, že Komise správně uvedla, že se k uvedené žádosti o informace nevrátila ve svém doplňkovém dotazníku vypracovaném po inspekci, jelikož se týkal pouze vývozních prodejů a neměl žádný vliv na dotčenou žádost.
- 81 Bod 94 napadeného rozsudku musí být kromě toho chápán v kontextu podrobného odůvodnění uvedeného v bodech 69 až 111 tohoto rozsudku, v nichž Tribunál zdůraznil, že podle posouzení důkazů nelze Komisi kritizovat za to, že zamítla žádost o odpočet hodnoty recyklovaného šrotu od výrobních nákladů dotčeného výrobku, a to z důvodu, že jelikož neexistovaly úplné a spolehlivé informace o objemech svitků válcovaných za tepla nakoupených za účelem jeho výroby dotčeného výrobku, tj. informace, které požadovala, nemohla ověřit správnost tohoto odpočtu.
- 82 V bodě 105 napadeného rozsudku Tribunál shrnul své posouzení jednotlivých argumentů společnosti Yieh směřujících ke zpochybnění odmítnutí Komise vyhovět její žádosti o odpočet hodnoty recyklovaného šrotu od výrobních nákladů předmětného výrobku, přičemž zdůraznil, že i když Yieh skutečně poskytla některé dodatečné informace, a to i po inspekci na místě a po přijetí prozatímního nařízení, nikdy naproti tomu neposkytla informace týkající se přesného množství svitků válcovaných za tepla spotřebovaných při výrobě dotčeného výrobku, které Komise mohla považovat za nezbytné pro účely plnění svých kontrolních úkolů, zejména pak tehdy, když otázka požadovaného odpočtu šrotu byla spjatá s objemem svitků válcovaných za tepla spotřebovávaných při výrobě dotčeného výrobku.
- 83 Tato jednotlivá posouzení skutkové povahy, která Tribunál učinil, včetně bodu 94 napadeného rozsudku, však společnost Yieh nemůže zpochybnit na základě výtky vycházející z údajně nesprávného zvážení dotčených zájmů.
- 84 Jak však bylo připomenuto v bodě 52 tohoto rozsudku, posouzení skutečností a důkazů, s výjimkou případu jejich zkreslení, nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku.
- 85 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci společnost Yieh takové zkreslení neprokázala, je její důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného zvážení dotčených zájmů Tribunálem v bodě 94 napadeného rozsudku nepřipustný ve fázi kasačního opravného prostředku.
- 86 S ohledem na výše uvedené musí být druhý důvod kasačního opravného prostředku odmítnut v plném rozsahu jako nepřipustný.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 2 základního nařízení

Argumentace účastníků řízení

- 87 Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku Yieh tvrdí, že Tribunál porušil čl. 2 odst. 2 základního nařízení, když v bodech 129 až 135 napadeného rozsudku v podstatě rozhodl, že Komise mohla odmítnout zohlednit domácí prodej pro účely určení běžné hodnoty z důvodu, že dotyčné výrobky nebyly určeny ke spotřebě na tomto trhu, ale byly určeny k vývozu, aniž tento orgán musel prokázat konkrétní záměr nebo vědomost ze strany vyvážejícího výrobce, pokud jde o místo určení v okamžiku prodeje.
- 88 Společnost Yieh zaprvé zpochybňuje, že by analýza různých jazykových znění čl. 2 odst. 2 základního nařízení provedená v bodech 129 a 130 napadeného rozsudku mohla potvrdit závěr Tribunálu, podle něhož toto ustanovení neukládá Komisi, aby prokázala vědomost nebo záměr vyvážejícího výrobce, pokud jde o konečné místo určení dotyčných výrobků v okamžiku prodeje.
- 89 Zadruhé Yieh nesouhlasí s kontextuálním a teleologickým výkladem základního nařízení, který Tribunál provedl v bodech 132 a 135 napadeného rozsudku. Má za to, že ačkoli ze základního nařízení vyplývá, že dumping, újma a obcházení ve smyslu tohoto nařízení mohou být zjištěny nezávisle na záměru vyvážejícího výrobce, nic to nemění na tom, že při uplatnění antidumpingového opatření je dán subjektivní prvek, jelikož se jedná o sankcionování „nekalého“ jednání dotčených vyvážejících výrobců. Kromě toho jiná ustanovení základního nařízení a jiné nástroje na ochranu obchodu, zejména „antisubvenční pravidla“, ukládají orgánu pověřenému šetřením ověřit subjektivní vědomost a záměr vyvážejících výrobců.
- 90 Zatřetí se podle Yieh argumentace Tribunálu uvedená v bodě 134 napadeného rozsudku, podle níž nutnost prokázat skutečnou vědomost nebo záměr prodávajícího v okamžiku prodeje, pokud jde o konečné místo určení dotyčného výrobku, by znamenalo umožnit pro účely určení běžné hodnoty zohlednění cen vyvážených výrobků, které by ji mohly zkreslit, pohybuje v kruhu.
- 91 Komise a Eurofer argumenty společnosti Yieh zpochybňují a tvrdí, že třetí důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut, jelikož přezkum provedený Tribunálem není stížen nesprávným právním posouzením.

Závěry Soudního dvora

- 92 Úvodem je třeba uvést, že z pravidla stanoveného v čl. 2 odst. 1 základního nařízení, podle kterého „se [b]ěžná hodnota obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplacené nebo mají být zaplacené nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku“, a z pravidla stanoveného v čl. 2 odst. 2 tohoto nařízení, podle kterého „ [k] určení běžné hodnoty by měl být obvykle použit prodej obdobných výrobků ke spotřebě na domácím trhu“, vyplývá, že za účelem stanovení běžné hodnoty není zohledňován domácí prodej, pokud výrobky dotčené tímto prodejem nejsou určeny ke spotřebě na tomto trhu, avšak k jinému účelu, jako je jejich vývoz.
- 93 Vyvstává tedy otázka, zda – jak tvrdí Yieh – výraz „ke spotřebě“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 základního nařízení obnáší subjektivní prvek.

- 94 Podle „subjektivního“ přístupu zastávaného společností Yieh v rámci jejího třetího důvodu kasačního opravného prostředku musí být tento výraz chápán v tom smyslu, že domácí prodej může být vyloučen ze základu pro výpočet sloužící k určení běžné hodnoty pouze tehdy, pokud Komise prokáže, že v okamžiku, kdy se uskutečnil, měl prodávající v úmyslu, aby byl dotyčný výrobek později vyvezen nebo že o tomto vývozu skutečně věděl.
- 95 Naopak podle „objektivního“ přístupu, který Tribunál v podstatě použil v bodech 136 až 142 napadeného rozsudku, aby bylo možné vyloučit určitý domácí prodej ze základu výpočtu sloužícího k určení běžné hodnoty, stačí, aby Komise měla k dispozici dostatečné objektivní důkazy prokazující, že dotčený prodej je ve skutečnosti vývozním prodejem.
- 96 V tomto ohledu Tribunál v bodech 128 a 129 napadeného rozsudku správně vzal za základ svých úvah zjištění, že anglické znění čl. 2 odst. 2 základního nařízení v rozsahu, v němž obsahuje slova „*intended for consumption*“, je formulováno tak, že může naznačovat, že záměr prodávajícího je relevantním kritériem, což patrně může svědčit ve prospěch subjektivního přístupu uvedeného v bodě 94 tohoto rozsudku. Lze dodat, že švédské znění v rozsahu, v němž používá pojem „*avsedd*“, odpovídá v tomto ohledu slovu „*intended*“ (zamýšlený), které používá anglické znění.
- 97 Naproti tomu pro objektivní přístup uvedený v bodě 95 tohoto rozsudku svědčí spíše skutečnost, že ve většině jazykových znění, zejména osmi zněních, včetně francouzského znění, na které odkazuje Tribunál a ke kterým může být přidáno portugalské a rumunské znění, která používají slova „*destinado*“ a „*destinat*“, jsou použity pojmy odkazující na místo určení výrobku, a nikoli nezbytně na záměr nebo vědomost vyvážejícího výrobce.
- 98 V tomto ohledu, jak uvedl generální advokát v bodě 51 svého stanoviska, výraz „ke spotřebě na domácím trhu“ použitý v čl. 2 odst. 2 základního nařízení znamená podle jeho obvyklého významu, že k tomu, aby prodej v zemi vývozu mohl být zahrnut do základu pro výpočet sloužící k určení běžné hodnoty, musí výrobky, které jsou předmětem tohoto prodeje, být „přiřazený“, „vyhrazený“, „zaměřený“ na domácí spotřebu.
- 99 V případě takových rozdílů mezi různými jazykovými zněními čl. 2 odst. 2 základního nařízení, pokud jde konkrétně o výraz „určený ke spotřebě“, musí být toto ustanovení podle ustálené judikatury Soudního dvora vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí. (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. dubna 2021, Banco de Portugal a další, C-504/19, EU:C:2021:335, bod 41).
- 100 Je tedy třeba přezkoumat jednotlivé kontextuální a teleologické prvky, které Tribunál uvedl v bodech 130 až 135 napadeného rozsudku na podporu objektivního výkladu výrazu „ke spotřebě“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 základního nařízení, z nichž některé společnost Yieh kritizuje.
- 101 Úvodem je však třeba připomenout, že podle ustálené judikatury vyžaduje přednost mezinárodních dohod uzavřených Uníí před unijními akty sekundárního práva vykládat tato ustanovení v co největším možném rozsahu v souladu s těmito dohodami (v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 31 a citovaná judikatura).

- 102 Kromě toho Soudní dvůr již odkázal na zprávy panelu WTO nebo odvolacího orgánu zřízeného WTO na podporu svého výkladu ustanovení dohod uvedených v příloze Dohody o zřízení WTO podepsané v Marrákeši dne 15. dubna 1994 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 33 a citovaná judikatura).
- 103 Po tomto upřesnění je třeba zaprvé konstatovat, jak správně poznamenal Tribunál v bodě 130 napadeného rozsudku, že článek 2.1 antidumpingové dohody, jehož znění odpovídá znění čl. 2 odst. 2 základního nařízení, používá ve třech úředních jazycích sekretariátu WTO výrazy „*destined for consumption*“ v anglickém znění, „*destiné à la consommation*“ ve francouzském znění a „*destinado al consumo*“ ve španělském znění.
- 104 Zadruhé Tribunál v bodě 131 napadeného rozsudku rovněž věcně správně rozhodl, že i když důkaz o skutečném záměru nebo znalosti vyvážejícího výrobce, pokud jde o následný vývoz dotčeného výrobku, postačuje k závěru, že prodej nemůže být kvalifikován jako prodej pro domácí spotřebu, a nemůže být tedy zahrnut do základu pro výpočet sloužící k určení běžné hodnoty, nelze z toho vyvodit, že neexistence skutečné vědomosti vyvážejícího výrobce o tom, že dotčený výrobek je určen k vývozu, nutně vede k tomu, že dotčený prodej se považuje za prodej pro domácí spotřebu, a tedy musí být zahrnut do uvedeného základu pro výpočet, ačkoli tento výrobek byl vyvezen.
- 105 Na rozdíl od subjektivního přístupu společnosti Yieh tak důkaz o záměru nebo skutečné vědomosti vyvážejícího výrobce v okamžiku prodeje, pokud jde o následný vývoz dotčeného výrobku, nepředstavuje podmínku, která musí být nutně splněna k tomu, aby Komise vyloučila dotčený prodej ze základu pro výpočet sloužící k určení běžné hodnoty.
- 106 V tomto kontextu, jak v podstatě vyplývá z bodu 131 napadeného rozsudku, jediné vyjádření učiněné panelem WTO v poznámce pod čarou č. 339 její zprávy ze dne 16. listopadu 2007 vypracované v rámci sporu „Evropská společenství – Antidumpingové opatření týkající se lososa chovaného pro hospodářské účely pocházejícího z Norska“ (WT/DS 337/R), nemůže podpořit subjektivní přístup zastávaný společností Yieh, podle něhož, pokud výrobce prodal výrobek vývozcům nebo nezávislému obchodníkovi „s vědomím, že tento výrobek bude vyvezen“, nemohl být tento prodej kvalifikován jako prodej pro domácí spotřebu.
- 107 Jak rovněž uvedl generální advokát v bodě 43 svého stanoviska, z tohoto vyjádření vyplývá, že skutečná vědomost vyvážejícího výrobce o tom, že dotčený výrobek je určen na vývoz, není pro účely použití čl. 2 odst. 2 základního nařízení irelevantní, jelikož tato vědomost sama o sobě musí nutně vést k vyloučení dotčeného prodeje ze základu pro výpočet sloužícího k určení běžné hodnoty.
- 108 Nicméně, jak v podstatě rovněž uvedl generální advokát v bodě 44 svého stanoviska, z takového vyjádření, které má *ad hoc* a skutkovou povahu, nelze vyvodit, že důkaz o takové skutečné znalosti o vývozu dotčeného výrobku je podmínkou, která musí být v každém případě splněna, aby byl orgán pověřený šetřením povinen vyloučit prodej z určení základu pro výpočet sloužící k určení běžné hodnoty kvůli tomu, že dotčený výrobek je určen k vývozu.
- 109 Zatřetí, jak správně poznamenal Tribunál v bodě 132 napadeného rozsudku, pojmy „dumping“, „újma“ a „obcházení“, které jsou definovány v základním nařízení, vyžadují splnění objektivních podmínek, které jsou v zásadě nezávislé na konkrétním záměru nebo vědomosti hospodářského subjektu.

- 110 Pokud jde konkrétně o výpočet dumpingového rozpětí, čl. 2 odst. 2 základního nařízení týkající se určení běžné hodnoty, stejně jako čl. 2 odst. 8 tohoto nařízení týkající se stanovení vývozní ceny, nijak neodkazují na to, zda dotčená osoba věděla o místu určení dotyčného výrobku.
- 111 I když je pravda, jak uvádí Yieh a jak konstatoval Tribunál v bodě 132 napadeného rozsudku, že čl. 10 odst. 4 základního nařízení obsahuje kritérium subjektivní povahy, jelikož zpětné uplatnění antidumpingového cla vyžaduje, aby „dovozce věděl nebo měl vědět o dumpingu, jeho rozsahu a rozsahu tvrzené nebo zjištěné újmy“, jedná se spíše, jak správně tvrdí Komise, o výjimku výslovně stanovenou základním antidumpingovým nařízením, která potvrzuje objektivní povahu antidumpingového šetření.
- 112 V každém případě, dokonce i toto ustanovení v rozsahu, v němž je použitelné i v případě, že dovozce „měl vědět“ o skutečnostech, které jsou v něm uvedeny, nutně nevyžaduje skutečnou znalost vyvážejícího výrobce, a nepotvrzuje tedy subjektivní tezi, kterou zastává Yieh.
- 113 Kromě toho, na rozdíl od toho, co tvrdí Yieh, subjektivní výklad, který zastává, nemůže být založen ani na okolnosti, že Komise je povinna zohlednit individuální chování vývozců spolupracujících na šetření.
- 114 I když má totiž nezbytnost individuálního posouzení u každého vyvážejícího výrobce dumpingových dovozů zejména za následek, že individuální dumpingové rozpětí musí být vypočítáno pro každého vývozce, pokud spolupracoval při šetření, neznamená to, že by tento dovoz měl být posouzen na subjektivním základě.
- 115 Začtvrté Tribunál v bodě 133 napadeného rozsudku správně konstatoval, že výklad čl. 2 odst. 2 základního nařízení, podle kterého není nezbytné zkoumat konkrétní či skutečný záměr nebo vědomost prodávajícího, pokud jde o konečné místo určení dotčeného výrobku, je rovněž v souladu s účelem antidumpingového šetření.
- 116 Jeho cílem je totiž především to, aby na základě odpovědí poskytnutých spolupracujícími subjekty na antidumpingový dotazník, případných inspekcí na místě a připomínek zúčastněných stran mohla Komise objektivně zjistit všechny skutečnosti předtím, než bude moci uložit antidumpingové clo, zejména pak existenci dumpingu poté, co určí běžnou hodnotu dotčeného výrobku v souladu s článkem 2 základního nařízení.
- 117 Jak přitom poznamenal Tribunál v bodě 134 napadeného rozsudku, tento účel by mohl být ohrožen, kdyby, jak tvrdí Yieh, musela Komise systematicky prokazovat existenci zvláštního či skutečného záměru nebo vědomosti prodávajícího o konečném místě určení dotyčného výrobku.
- 118 Takový důkaz by totiž v praxi mohlo být často nemožné předložit, což by v konečném důsledku vedlo k tomu, že by bylo možné pro účely určení běžné hodnoty v souladu s článkem 2 základního nařízení zohlednit ceny vyvážených výrobků, které by mohly zkreslit a narušit správné určení uvedené běžné hodnoty.
- 119 Na rozdíl od toho, co tvrdí Yieh, nelze toto odůvodnění Tribunálu uvedené v bodě 134 napadeného rozsudku považovat za argumentaci, která se pohybuje v kruhu.
- 120 V tomto ohledu je třeba uvést, že výklad základního nařízení, který zastává Yieh, může v praxi ztížit, či dokonce znemožnit účinné vedení antidumpingového šetření.

- 121 Kromě toho analýza účelu čl. 2 odst. 2 základního nařízení rovněž potvrzuje, že subjektivní výklad výrazu „ke spotřebě“, který je v něm uveden, jak jej zastává společnost Yieh, nelze přijmout.
- 122 Cílem čl. 2 odst. 2 základního nařízení je totiž zajistit, aby běžná hodnota výrobku odpovídala co nejlépe běžné ceně obdobného výrobku na domácím trhu země vývozu. Pokud je prodej uzavřen za podmínek, které neodpovídají obchodní praxi týkající se prodeje obdobného výrobku na tomto trhu v okamžiku relevantním pro určení dumpingu, nepředstavuje vhodný základ pro určení běžné hodnoty obdobného výrobku na uvedeném trhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. října 2014, Rada v. Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 28).
- 123 Zapáté a na posledním místě Tribunál v bodě 135 napadeného rozsudku správně rozhodl, že výklad čl. 2 odst. 2 základního nařízení, podle kterého není nezbytné zjišťovat konkrétní či skutečný záměr nebo vědomost prodávajícího, pokud jde o konečné místo určení dotčeného výrobku, je v souladu se zásadami předvídatelnosti a právní jistoty, kterých se dovolává Yieh, zatímco subjektivní výklad navrhaný touto společností vyžaduje důkaz o existenci subjektivního prvku, který by se tak v praxi mohl ukázat jako nejistý, nebo dokonce, jak bylo uvedeno v bodě 120 tohoto rozsudku, nemožný prokázat.
- 124 Přístup založený na čistě objektivním výkladu pojmu „prodej obdobných výrobků ke spotřebě na domácím trhu“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 základního nařízení však znamená, že samotný důkaz, že hospodářský subjekt nacházející se níže v distribučním řetězci vyvezl kdykoliv po původním prodeji dotčených výrobků vyvážejícím výrobcem na domácím trhu, by postačoval k tomu, aby Komise mohla mít za to, že tyto výrobky byly v okamžiku jejich původního prodeje „určeny“ k vývozu, a proto, jak tvrdí Tribunál v bodě 143 napadeného rozsudku, byly „ve skutečnosti vývozními prodeji“, které musí být tedy vyloučeny ze základu pro výpočet určení běžné hodnoty.
- 125 Takový čistě objektivní výklad přitom v rozsahu, v němž nepřikládá žádný význam existenci souvislosti mezi vlastnostmi původního prodeje vyvážejícím výrobcem, jehož cena a následný vývoz jeho zákazníkem nebo jiným hospodářským subjektem nacházejícím se níže v distribučním řetězci dotčeného výrobku, vede k tomu, jak tvrdí Yieh, že zásady předvídatelnosti a právní jistoty nejsou plně dodržovány, jelikož tento výklad by Komisi umožnil uložit antidumpingová cla bez ohledu na cenovou politiku vyvážejícího výrobce a vedl by k tomu, že by odpovídal za obchodní politiku jeho nezávislých zákazníků, což v zásadě není s to kontrolovat.
- 126 V tomto ohledu, i když z důvodů uvedených v bodech 103 až 123 tohoto rozsudku nelze přijmout čistě subjektivní výklad pojmu „prodej obdobných výrobků ke spotřebě na domácím trhu“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 základního nařízení, nevyplývá z toho, že je třeba uvedený pojem nutně vykládat čistě objektivně.
- 127 Za účelem zajištění zejména toho, aby byly plně dodržovány zásady předvídatelnosti a právní jistoty, musí být pojem „prodej obdobných výrobků ke spotřebě na domácím trhu“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 základního nařízení vykládán v tom smyslu, jak rovněž uvedl generální advokát v bodě 58 svého stanoviska, že Komise může vyloučit domácí prodej ze základu pro výpočet sloužící k určení běžné hodnoty pouze tehdy, pokud prokáže existenci vztahu mezi prodejem a jiným určením dotčeného výrobku, než je domácí potřeba.
- 128 Jak rovněž uvedl generální advokát v bodě 58 svého stanoviska, takový výklad tohoto ustanovení je jediný možný rovněž z důvodu jeho účelu, kterým je, jak je připomenuto v bodě 122 tohoto rozsudku, zajistit, aby běžná hodnota výrobku odpovídala co nejlépe běžné ceně obdobného výrobku na domácím trhu země vývozu.

- 129 Z toho vyplývá, že Komise je oprávněna vyloučit prodej ze základu pro výpočet sloužící k určení běžné hodnoty z důvodu vývozu dotyčného výrobku pouze tehdy, pokud prokáže, že z objektivních okolností tohoto prodeje, především ceny, vyplývá, že výrobky dotčené uvedeným prodejem mají jiné určení, než je spotřeba na domácím trhu v zemi vývozu, jako je vývoz.
- 130 Pokud totiž Komise prokáže existenci takových okolností souvisejících s původním prodejem, lze mít za to, že dotčený vyvážející výrobce měl v okamžiku uzavření prodeje rozumně vědět, že konečným určením dotyčného výrobku je vývoz, a nikoli spotřeba na domácím trhu země vývozu.
- 131 Takovou „přičítanou“ vědomost, což je pojem, jehož povaha je zcela odlišná od povahy záměru nebo skutečné vědomosti, lze vyvodit například z objektivních důkazů prokazujících, že vývozce prodal dotyčné výrobky na základě svého vývozního ceníku nebo že vyvážející výrobce věděl nebo měl rozumně vědět, že jeho zákazník byl výlučně nebo především aktivní v oblasti vývozního obchodu s dotýčnými výrobky.
- 132 Jak uvedl generální advokát v bodě 53 svého stanoviska, je tedy zcela pochopitelné, že bez ohledu na důkaz o vůli nebo skutečné vědomosti vyvážejícího výrobce o tom, že dotčené výrobky jsou určeny k vývozu, lze z některých objektivních skutečností týkajících se prodeje nebo kupujícího, který tyto výrobky získá, vyvodit závěr, že tyto výrobky jsou určeny, tedy „přiřazený“ nebo „zaměřeny“, na vývoz.
- 133 Právě tak je tomu přitom v projednávané věci, jak vyplývá z bodů 136 až 142 napadeného rozsudku, v nichž Tribunál přezkoumal přesný přístup, který Komise přijala ve sporném nařízení a který ji vedl k tomu, že vyloučila ze základu výpočtu sloužícího k určení běžné hodnoty prodeje, které Yieh uskutečnila na Tchaj-wanu u jejího nezávislého zákazníka ve výši 120 000 tun dotyčného výrobku.
- 134 Jak totiž uvedl Tribunál v bodě 136 napadeného rozsudku, v prozatímním nařízení Komise původně zaujala „opatrný“ přístup, který spočíval v tom, že z tohoto základu pro výpočet byly vyloučeny všechny prodeje společnosti Yieh dotyčného výrobku některým distributorům usazeným na Tchaj-wanu.
- 135 Jak však vyplývá z bodu 137 napadeného rozsudku, Komise následně, jak uvedla v bodě 59 odůvodnění sporného nařízení, nahradila tento „komplexní“ přístup přístupem spočívajícím v tom, že ze základu pro výpočet sloužící k určení běžné hodnoty byl vyloučen pouze domácí prodej, pro který měla k dispozici „dostatek objektivních důkazů o jeho skutečném vývozu“. Naproti tomu podle tohoto bodu 137 napadeného rozsudku, z téhož bodu 59 odůvodnění sporného nařízení vyplývá, „že subjektivní prvky, jako je záměr nebo vědomost nebo nedostatek vědomosti, nehrály v projednávané věci žádnou roli při objektivním posouzení prováděném Komisí, na rozdíl od existence snížení souvisejících s vývozem, která byla mimo jiné použita jako relevantní důkaz.“
- 136 V tomto posledně uvedeném ohledu, jak v podstatě uvedl Tribunál v bodech 138 a 140 napadeného rozsudku, s odkazem na bod 64 odůvodnění prozatímního nařízení, šetření Komise ukázalo, že v projednávaném případě byl značný počet prodejů, které Yieh deklarovala za domácí, předmětem vývozní slevy, která měla motivovat distributory k vývozu dotýčných výrobků po jejich zpracování, což zahrnovalo minimální operace, aniž se výsledný výrobek změnil v takové míře, že by již nespadal pod definici dotyčného výrobku.

- 137 V bodě 141 napadeného rozsudku Tribunál zejména dodal, že z písemností ve spise vyplývá, že se uvedená sleva například týkala 40 % prodejů společnosti Yieh jejímu největšímu zákazníkovi na Tchaj-wanu v prosinci 2013.
- 138 V bodě 142 napadeného rozsudku Tribunál mimoto zdůraznil, jak vyplývá z bodu 59 odůvodnění sporného nařízení, že mohly být shromážděny „další objektivní důkazy skutečného vývozu prodávaných výrobků deklarovaných jako domácí prodej“.
- 139 V uvedeném bodě 142 Tribunál zejména uvedl, že šetření prokázalo, že nejvýznamnější zákazník společnosti Yieh v Tchaj-wanu „prodal pouze zanedbatelné množství dotčeného výrobku na domácím trhu“ země vývozu, z čehož lze vyvodit, jak rovněž uvedl generální advokát v bodě 68 svého stanoviska, že tento zákazník je hlavně aktivní v odvětví vývozu dotčeného výrobku, což je okolnost, kterou Yieh nemohla rozumně nevědět.
- 140 Tribunál v bodě 143 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že Yieh neprokázala, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení nebo zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností tím, že odmítla zohlednit prodej společnosti Yieh svému nezávislému zákazníkovi za účelem určení běžné hodnoty z důvodu, že existovaly „objektivní důkazy o tom, že uvedené prodeje byly ve skutečnosti vývozními prodeji, tím spíše pokud se prokázalo, že část dotčeného prodeje podléhala systému vývozních slev, jakým je systém uplatňovaný [společností Yieh], a byla proto uzavřena za ceny nižší než cena dotyčného výrobku určeného ke spotřebě na domácím trhu s vědomím, že tyto ceny podporují vývoz dotyčného výrobku.“
- 141 V tomto ohledu je s ohledem na výklad pojmu „prodej obdobných výrobků ke spotřebě na domácím trhu“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 základního nařízení, který je uveden v bodě 129 tohoto rozsudku, třeba konstatovat, že okolnost, že část domácího prodeje společnosti Yieh byla předmětem systému vývozních slev, představuje objektivní okolnost související s tímto prodejem a týkající se zejména jeho ceny, z čehož vyplývá, že výrobky, kterých se tento prodej týká, byly určeny k vývozu, a nikoli pro spotřebu na domácím trhu.
- 142 V souladu s tím, co vyplývá z bodu 130 tohoto rozsudku, musela tedy Yieh v okamžiku uzavření těchto prodejů rozumně vědět, že konečným určením dotčeného výrobku bylo s největší pravděpodobností vývoz, a nikoli spotřeba na domácím trhu země vývozu.
- 143 Stejně tak s ohledem na body 129 a 130 tohoto rozsudku z objektivní okolnosti uvedené v bodě 142 napadeného rozsudku a připomenuté v bodě 139 tohoto rozsudku, podle které byl nejvýznamnější zákazník společnosti Yieh na Tchaj-wanu především aktivní v odvětví vývozu dotčeného výrobku, vyplývá, že prodeje společnosti Yieh tomuto zákazníkovi se zpravidla týkaly výrobků určených k vývozu, a nikoli spotřeby na domácím trhu, a že tedy Yieh měla v okamžiku uzavření dotčených prodejů rozumně vědět, že konečným určením dotyčného výrobku je s nejvyšší pravděpodobností vývoz.
- 144 Tribunál se tudíž nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 144 napadeného rozsudku rozhodl, že „Komise mohla oprávněně, a aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, vyloučit předmětné prodeje ze [základu pro výpočet sloužící k] určení běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 1 a 2 základního nařízení.
- 145 Vzhledem k výše uvedenému je třeba třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnout, a tudíž zamítnout kasační opravný prostředek v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 146 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, který se použije na základě čl. 184 odst. 1 jednacího řádu na řízení o kasačním opravném prostředku, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 147 Vzhledem k tomu, že Komise a Eurofer požadovaly náhradu nákladů řízení a Yieh neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí a Eurofer.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnost Yieh United Steel Corp. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí a Eurofer, association européenne de l'acier, ASBL.

Podpisy.